

■ Ἀπὸ τὸν Ὁρθόδοξο Συναξαριστὴ

**Ἡ Εὐρεσις τοῦ Τιμίου καὶ Ζωοποιοῦ Σταυροῦ
παρὰ τῆς Μακαρίας Ἑλένης***

† 6η Μαρτίου

Στίχοι τοῦ Τιμίου Σταυροῦ

*Δίδωσιν ἡμῖν Ἑλένη ταύτην χάριν,
Βλέπειν τὸ σῶσαν ἐκ φθορᾶς ἡμᾶς Εὐλὸν.*

**Ἡ Εὐρεσις τῶν Τιμίων Ἦλων,
οἱ, μετὰ τὸ εὑρεθῆναι, οἱ μὲν τῷ κράνει τῆς κεφαλῆς
τοῦ Μεγάλου Κωνσταντίνου ἐνεμίγησαν,
οἱ δὲ τῷ χαλινῷ τοῦ ἵππου αὐτοῦ,
προστάξει τῆς Ἀγίας Ἑλένης τῆς μητρὸς αὐτοῦ***

† 6η Μαρτίου

Στίχοι τῶν Τιμίων Ἦλων

*Φανέντες Ἦλοι Βασιλεῖ, τοῦ μὲν κράνους,
ἄγαλμα κεῖνται, τοῦ χαλινοῦ δὲ κράτος.*

Οταν ἡ Ἀγία Ἑλένη εὗρηκε θαυματουργικά τὸν Τίμιον Σταυρὸ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ μαζί με τοὺς σταυροὺς τῶν δύο ληστῶν, εὗρηκε καὶ τοὺς ἥλους, οἱ ὁποῖοι εἶχαν χρησιμοποιηθῇ γιὰ τὴν καθήλωσι αὐτῶν.

Οἱ ἥλοι τῶν ληστῶν ἦσαν μαῦροι καὶ σκουριασμένοι, ἐνῶ τοῦ Κυρίου ἀστραφτεροί.

Τοὺς μετέφερε στὴν Κωνσταντινούπολι καὶ τοὺς προσέφερε στὸν υἱό της Ἅγιο Κων-

σταντίνου, ὁ ὁποῖος ἔβαλε τὸν **ἕνα** στὸ κράνος του, τὸν **ἄλλο** στὸ χαλινάρι τοῦ ἀλόγου του, θέλων νὰ δείξῃ μὲ αὐτὸν τὸν τρόπον, ὅτι στὸ ἐξῆς θὰ διεξάγῃ τοὺς πολέμους στὸ Ὄνομα τοῦ Χριστοῦ γιὰ τὴν νίκη τοῦ Χριστιανισμοῦ. **Τὸν δὲ τρίτο** τοποθέτησε στὴν βάση τοῦ ἀγάλματος τοῦ Βασιλέως, τὸ ὁποῖο εὐρισκόταν στὴν κορυφὴ μιᾶς στήλης ἀπὸ πορφυρίτη, πλησίον τῆς ἀγορᾶς, μαζὶ μὲ τὸ στόμιο τοῦ Φρέατος τοῦ Ἰακώβ, ἔτσι ὥστε ἡ Βασιλεύουσα νὰ προστατεύεται ἀπὸ τὴν δύναμι τοῦ Χριστοῦ.

* * *

Ἔνα ἀπὸ τὰ Καρφιὰ τῆς Σταυρώσεως τοῦ Χριστοῦ εὐρίσκεται στὴν Θάσο**

Τὸ γεγονός τῆς Σταυρώσεως τοῦ Θεανθρώπου κατέχει κεντρικὸ ρόλο στὴν Θεολογία τῆς Ἐκκλησίας καὶ στὴν Πίστι μας. **Ὅπως** σὲ ὅλα τὰ γεγονότα τῆς Μεγάλης Ἑβδομάδος καὶ πέρα ἀπὸ τὸ ἱστορικὸ πλαίσιο, ὑπάρχει πάντοτε καὶ ἐκεῖνο τῆς ἱερᾶς Παραδόσεως, ἡ ὁποία μᾶς μεταφέρει πολύτιμο ὕλικό. **Τὰ Καρφιὰ** (οἱ Ἅγιοι) λοιπόν, μὲ τὰ ὁποῖα σταυρώθηκε ὁ Χριστὸς μας κατέχουν τὴν δική τους θέσι στὴν Παράδοσι αὐτή, ἀφοῦ ἀποτελοῦν ἱερὰ κειμήλια τῆς Πίστεώς μας.

Σύμφωνα λοιπόν μὲ τὴν ἐκκλησιαστικὴ Παράδοσι, τὰ Καρφιὰ μὲ τὰ ὁποῖα σταυρώθηκε ὁ Κύριός μας, δὲν σκούριασαν μὲ τὴν πάροδο τοῦ χρόνου καὶ ἦταν διαφορετικὰ ἀπὸ ἐκεῖνα, μὲ τὰ ὁποῖα καρφώθηκαν στὸν σταυρὸ οἱ δύο ληστές.

Τί ἀπέγιναν ὁμως τὰ ἱερὰ αὐτὰ ἀντικείμενα μετὰ τὴν Σταύρωσι; **Ἔνα** ἀπὸ αὐτὰ λέγεται, ὅτι κοσμοῦσε τὸ στέμμα τοῦ Μεγάλου Κωνσταντίνου. **Υποστηρίζεται** ἐπίσης, ὅτι ἀργότερα κάποιος Βυζαντινὸς Αὐτοκράτωρ τὸ προσέφερε ὡς δῶρο φιλίας στὸν Βασιλέα τῆς Γεωργίας, ἀλλὰ κανεὶς δὲν γνωρίζει ἀπὸ τότε ποῦ εὐρίσκεται.

Τὸ δεύτερο Καρφὶ τῆς Σταυρώσεως εὐρίσκεται μέχρι σήμερα στὸ Βατικανό, μαζὶ μὲ πολλὰ ἄλλα ἱερὰ κειμήλια, τὰ ὁποῖα μετέφεραν ἐκεῖ οἱ Σταυροφόροι ἀπὸ τοὺς Ἁγίους Τόπους.

Τμῆμα ὁμως τοῦ **τρίτου καρφιοῦ**, τοῦ «**Τιμίου Ἅγλου**», ὅπως ἀναφέρεται στὴν ἐκκλησιαστικὴ ὁρολογία, εὐρίσκεται ἐδῶ στὴν Ἑλλάδα καὶ συγκεκριμένα στὸ Μοναστήρι τοῦ Ἀρχαγγέλου Μιχαὴλ στὴν νῆσο Θάσο.

Ἡ μοναδικότητα τοῦ ἱεροῦ Κειμηλίου προσέδωσε στὸ Μοναστήρι μεγαλοπρέπεια καὶ φέρνει στὴν Θάσο πολλοὺς προσκυνητὲς γιὰ τὸν λόγο αὐτό. **Σ**τὴν συνείδησι τῶν ἀνθρώπων τῆς περιοχῆς Θεολόγου τῆς Θάσου, ὅταν ἀναφέρονται στὸν Ἀρχάγγελο Μιχαὴλ καὶ στὸ Μοναστήρι ἀφιερωμένο εἰς Αὐτόν, ἐννοοῦν καὶ τὸν «Τίμιο Ἦλο», τὸν ὁποῖον ἔχουν τὴν χαρὰ νὰ φιλοξενοῦν στὴν περιοχή τους.

Τὸ τίμιο Καρφὶ τῆς Σταυρώσεως τοῦ Χριστοῦ προσφέρθηκε στὴν Μονὴ Φιλοθέου τοῦ Ἀγίου Ὁρους μὲ Χρυσόβουλο τοῦ Βυζαντινοῦ Αὐτοκράτορος Νικηφόρου Βοτανειάτου, ὅπως καὶ τμῆμα τοῦ ἱεροῦ Λειψάνου τοῦ Ἀγίου Παντελεήμονος.

Οἱ Πειρατὲς καὶ ἡ θαυμαστὴ διάσωσις καὶ ἐμφάνισις τοῦ Τιμίου Ἦλου

Οἱ δύο αὐτὲς δωρεὲς τοῦ Αὐτοκράτορος κινδύνευσαν τὰ πρῶτα χρόνια τῆς Τουρκοκρατίας, ὅταν οἱ Μοναχοὶ τῆς Μονῆς Φιλοθέου, δεδομένης τῆς οἰκονομικῆς ἐνδείας, ἡ ὁποία ἐμάστιζε τὰ Μοναστήρια τοῦ Ἀγίου Ὁρους ἐκεῖνα τὰ χρόνια, ἐπιχείρησαν νὰ φορτώσουν ἱερὰ Κειμήλια, μεταξὺ αὐτῶν καὶ τὸν «Τίμιο Ἦλο» σὲ ἓνα καράβι, γιὰ νὰ μεταβοῦν στὴν Κωνσταντινούπολι, προκειμένου νὰ προμηθευθοῦν τὰ ἀπαραίτητα συστατικὰ γράμματα πρὸς τοὺς Ἡγεμόνες τῶν Παραδουνάβιων Ἡγεμονιῶν, ὥστε νὰ ζητήσουν ἀπὸ αὐτοὺς βοήθεια.

Ὁ ἰσχυρὸς ἄνεμος μετέφερε ὅμως τὸ πλοῖο στὴν Μονὴ Ἀρχαγγέλου στὴν Θάσο, ἡ ὁποία ἦταν ἤδη Μετόχι τῆς Μονῆς Φιλοθέου τοῦ Ἀγίου Ὁρους. **Κ**ουρασμένοι ἀπὸ τὴν ταλαιπωρία, οἱ Μοναχοὶ ἀνέβηκαν στὸ Μετόχι τους γιὰ νὰ ἀναπαυθοῦν. **Τ**ὸ ἴδιο βράδυ ὅμως πειρατὲς ἐφθασαν στὴν νῆσο καὶ βλέποντες τὸ πλοῖο τῶν Μοναχῶν, καθὼς καὶ τὴν φωτιά, τὴν ὁποίαν εἶχαν ἀνάψει στὸ Μετόχι γιὰ νὰ ζεσταθοῦν, ὥρμησαν καὶ τοὺς ἐφόνευσαν ὅλους. **Ὁ**λίγο πρὶν ἀπὸ τὴν ἄφιξι τῶν πειρατῶν, ἓνας ἀπὸ τοὺς Μοναχοὺς πρόφθασε καὶ ἔκρυψε τὸ Κιβώτιο μὲ τὸν «Τίμιο Ἦλο» καὶ τὸ τμῆμα τοῦ Λειψάνου τοῦ Ἀγίου Παντελεήμονος στὸν τοῖχο τῆς Ἐκκλησίας. **Μ**ὲ

τὸν τρόπο αὐτὸ διασώθηκαν. **Τ**ὸ ἴδιο βράδυ ἡ μανία τῶν πειρατῶν προκάλεσε πυρκαγιὰ στὸ Ναὸ καὶ στὰ παρακείμενα οἰκήματα.

Κάποια χρόνια ἀργότερα ἓνας κάτοικος τῆς περιοχῆς, μὲ τὸ ὄνομα Ἰωάννης ἀρρώστησε βαρειά.

Εἶδε στὸν ὕπνο του τὸν Ἀρχαγγέλο, ὁ ὁποῖος τοῦ παρήγγειλε νὰ μεταβῇ στὸ Ἀγίασμα «Γονατές» καὶ νὰ λουσθῇ μὲ τὸ νερό ἐκεῖνο.

Όταν ἐγίνε καλὰ ὁ Ἰωάννης, ἠθέλησε ὡς προσφορὰ νὰ ἀνακαινίσῃ τὸν ἐρειπωμένο Ναό. **Ο**ἱ οἰκοδόμοι, τοὺς ὁποῖους ὥρισε νὰ κάνουν τὶς ἐργασίες, ἀνεκάλυψαν στὸν τοῖχο τοῦ Ναοῦ τὸ Κιβώτιο μὲ τὸν «Τίμιο Ἥλο» καὶ τὸ τμῆμα τοῦ Λειψάνου τοῦ Ἁγίου Παντελεήμονος.

Ἡ ἱστορία αὐτὴ ἀποτελεῖ μιὰ ἀκόμη ἀπόδειξις τῆς Θείας παρεμβάσεως, ὥστε νὰ εὑρεθοῦν μὲ αὐτὸ τὸν θαυμαστὸ τρόπο τὰ ἱερὰ Κεῖμῆλια καὶ νὰ κοσμοῦν μέχρι καὶ σήμερα τὸ ὁμορφο Μοναστήρι τοῦ Ἀρχαγγέλου στὴν Θάσο.

*Τῷ δὲ ἐν Τριάδι Παναγίῳ Θεῷ,
τῷ ἐνδοξαζομένῳ ἐν τοῖς Ἀγίοις Αὐτοῦ,
προσκύνησις καὶ εὐχαριστία,
εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἀμήν!*

(*) Βλ. *Νέος Συναξαριστὴς τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας*, ὑπὸ Ἱερομονάχου Μακαρίου Σιμωνοπερτίτου, τ. Ζ', Μάρτιος, σελ. 75, ἐκδόσεις «Ἰνδικτος», Ἀθῆναι 2006. **Καὶ λ.** <https://msoe.gr/min-martios/martiou-6h>. • **Ε**πιμέλ. ἡμετ.

• **Τ**ὴν Εὐρεσιν τοῦ Τιμίου Σταυροῦ καὶ τῶν Τιμίων Ἥλων ἱστοροῦσι καὶ πολλοὶ τῶν ἐκκλησιαστικῶν Πατέρων καὶ συγγραφέων (Σωκράτης ὁ Σχολαστικός, Ἐκκλ. Ἱστορ. Α' ιζ', Ἑλλ. Πατρολ., τόμ. 67ος στ. 117 κ. ἐξ., Θεοδώρητος Κύρου, Ἐκκλησιαστικὴ Ἱστορία Β' α', Ἑλλ. Πατρολ., τόμ. 67ος στ. 929, Ἀμβρόσιος, De obitu Theodosii XLII, Λατ. Πατρολ., τόμ. 16ος στ. 1863, Παυλῖνος Νόλης Epist. ad Severum, Λατ. Πατρολ., τόμ. 61ος στ. 328, Νικηφόρος Κάλλιςτος, Ἐκκλ. Ἱστορ. Η' κθ', Ἑλλ. Πατρολ., Τόμ. 164ος στ. 109).

()** **Βλ.** <https://xanthinews.gr/>